

S. ranta 24/XII/91

Rakkaat Ystävät!

Illoista joulua!...
Alhaalla etelä-Tai-

vaalla loistaa kypsi vuu-
leena aurinko, kullaa mänty-
jen lumiharkkoisia oksia ja
aavaa Saimaan lumipeittä-
tä ulappaa. Metran ruskeat
nauhat, vihreät korvat keller-
vä tavis taustana ja pitkät
sinervät varjot tumella...
ja minä ajattelen meidän
mökkiamme miltään jimen-
nästä! Esi vuonna joulun
aikaan!...

Illoista joulua! -

Ja sinä, Pekka, rakas
Pekka

Gratulor!---

Päivä päivillä, uusi
vuodelta rakennumme,
mutta keltä on Elämän
Uleksiri, hän ei vauhtu,
hänsen ei korke ajan kaluan
hammas, hän etä aina
kevään ikää ja sentään
viisartun. Päivä viisas
nuorukaimen!... Auto ei
aina ole Tyyri, väliin vaan
Oikein monta suukhoa, sillä
mitä on yllin kyllin varalle.

Ja sinä Oskar ja sinä
Robert, voi, voi, ettekin tekään
kalvelsi ystäväin sylytyä.

x

x

x

Ota

Kirjoitustyö ei haldo
ojuukseksi. Yhtenäin täiri:
tään. Olenpa toisinaan joit-
tanyt, että keitain k:in kait-
ti ne pumhat ja ryhdyn
luhemaan aiosortaan. Käy-
köön miten käykin.

Mutta kun ajattelen
meidän vastaisen tehta-
väänne, murta tehta-
väänne, niin tyynyn
ja mielen piti enemmän

Työtä aioson ja älyä
tasolla ja kaikki kengeni.
Hurrastusta aamusta iltaan,
kouluketken soakka ja tuu-
tenkivonin oilein muelli:
elisi.

Olen koettanut kirjoit-
taa yhtiä artikkeleita ei L:ran-
nan lehtiin (ne ovat kisan primi-
tiivisellä kauralla) mutta kii-

puuri Paronin Parta. Mutta
esitys varti edeltävien
pöytäkirjoista. Kerrat ja sein-
karnatsivonit ottavat kyl-
mätyshuoneen kelyksiin,
mutta mielen riittävä ei ole
oikein selvina. Teosofiset
opit ovat jumal'anta, fi-
losofisia! Ja yleni Tehtä
vamma tulee, sillä mielen
näyttää, asettaa opetuksilla
me sellaisia perustuksia,
etteivät idioottimais-
manilman ensi kyökyjä
set nälä rytyy. Me työtämme
tehtä ruuvin, mielen riittä
järjinkin Tassella, kunnat
kaikkea työtämme elätytti
kenzen voima, kenzen totuus.
Lopuksi ruukko ja ryty
ty Teille kaikille

Arvolla.

P. P. Kynä kelmo!